

**VIERING VAN DE
NEGENDE ZONDAG D. H. J.**

*Wie oor hebben voor wat ik zeg
en dienovereenkomstig doen
zijn als verstandige mensen die hun huis
op de vaste grond bouwen.
(Matteüs 7)*

MARIAMAAND

Lied.

O moeder die daar troont in Brabants open veld
gedenk o reine maagd dat wij u hoog vereren.
Wij vluchten steeds naar u,
als bange last ons kwelt
en vrezen geen gevaar,
wilt gij ons slechts regeren.

Als witte bloesempracht onz' arme tuinen siert
als gouden korenaar en witte klaverweiden
ons arme volk verblijdt
en 't hoog zijn vreugde viert,
Aan u dan lof, o vrouw
heers gij op Brabants heide.
(Brabants marialied vroeg 20e eeuw)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied. De Geest des Heren heeft (2c.) *t.: H. Oosterhuis*
m.: J. Vermulst

WELKOM.

*Het denken over de zin
van ons bestaan en doen -
over wie we zijn
en waartoe bedoeld*

*begint bij de ervaringen
die we alledag opdoen;
bij de vragen die rijzen,
de verlangens die we koesteren.*

*Dit is danook de kracht
van levenslied en sprookjes
van spreekwoorden en parabels
zoals 'Bouw geen huis op klapzand'.*

*Welkom u allen hier samen
omwille van elkaar in Gods naam.* +

Lied. De Geest des Heren heeft (1c.)

SCHULD BEKENNEN.

V. 't Is goed in 't eigen hart te kijken
nog even voor het slapen gaan,
of ik van dageraad tot avond
geen enkel hart heb zeer gedaan;

of ik geen ogen heb doen schreien,
geen weemoed op een wezen lei,
of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei;

en vind ik in het huis mijns harten
dat ik een droefenis genas,
dat ik mijn armen heb gewonden
rondom een hoofd dat eenzaam was

dan voel ik op mijn jonge lippen
die goedheid als een avondzoen...

't Is goed in 't eigen hart te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

BEZINNING

Woord en lied

A.: **Verbreek de kilte** (1c.) *t.: S. de Vries*
m.: W. Vogel

*Liefde kan niet bestaan
als het aardse
het enige en laatste is.*
(E. Drewermann)

A.: **Verbreek de kilte** (1c.)

*Mens en natuur kunnen niet
als laatste norm en hoogste waarde
beschouwd warden.*
(E.Korthals Altes)

A.: **Verbreek de kilte** (1c.)

*Temidden van vernietiging
blijft het leven bestaan en dus is er
een hogere wet dan die van vernietiging.*
(M. Gandhi)

A.: **Verbreek de kilte** (1c.)

GEBED.

Gij, ongehoord
ondertoon en zuivere klank
van ieder woord, elk lied -

Gij ongenoemd
hart en ziel van
ieders levensverhaal -

Gij die ongezien
meeleeft, meelijdt met
ons lief en leed -

die wij behoeven
als brood van de aarde
water uit de bron -

ga met ons mee
alle dagen ons toegemeten.

AMEN

Orgel
refrein lied

Lied. Aan wat op aarde leeft (1c) *t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

EERSTE LEZING. Deuteronomium 11,18.26-28

Mozes sprak tot het volk: 'Prent je mijn woorden in hart en ziel, bind ze als een teken op je hand en draag ze als een band om je voorhoofd. Zo stel ik heden zegen en vloek voor. Zegen als je gehoor geeft aan Gods geboden, die ik je heden doorgeef. Vloek als je aan zijn geboden geen boodschap hebt en afwijkt van de voorgeschreven weg door achter goden aan te lopen met wie je niets hebt.'

Lied. Aan wat op aarde leeft (1c)

EVANGELIE.

Matteüs 7,21-29

Dit hield Jezus zijn volgelingen voor:

'Niet ieder die mij aanspreekt met 'Heer, Heer' gaat het koninkrijk der hemelen binnen; alleen zij die de wil van mijn Vader doen. Velen zullen te zijner tijd tegen me zeggen: 'Heer, Heer, wij hebben toch in uw naam geprofeteerd, duivels uitgedreven en wonderen gedaan.' Ik zal hen dan onomwonden verklaren: ik weet niet wie je bent; ga weg van mij, gij die ongerechtigheid doet!

Wie deze woorden van mij hoort en er naar handelt, is te vergelijken met verstandige mensen die hun huis op vaste grond bouwen. Als het gaat stortregenen en bergstromen omlaag kletteren, - als er een storm opsteekt, die dat huis beukt, - dan stort het niet in, omdat het als op een rots gegrond is. Wie echter deze woorden van mij weliswaar hoort maar er niet naar handelt, lijkt op een domoor die zijn huis op klappand bouwt. Gaat het regenen en vallen de bergstromen omlaag, steekt de storm op en beukt die dat huis, dan zakt het helemaal in elkaar.'

De mensen die Jezus zo hoorden spreken, waren enthousiast over wat hij zei. Hij sprak als iemand met gezag. Heel anders dan hun priesters en schriftgeleerden.

Lied. Aan wat op aarde leeft (1c)

MEDITATIE.

*Wie oor hebben voor wat ik zeg
en dienovereenkomstig doen
zijn als verstandige mensen die hun huis
op de vaste grond bouwen.
Wie echter wel horen wat ik zeg,
maar er niet naar handelen,
lijken op een domoor
die zijn huis op klappand bouwt.
(Matteüs 7)*

Wie 'n huis wil bouwen begint met de bouwput uit te graven tot op de vaste grond, waarop hij met een gerust hart de fundering kan storten. Wat in de grond gebeurt wordt niet voor het oog van het kerkvolk gedaan, je maakt er geen goede sier mee, maar het bepaalt goddeels wel de uiteindelijke kwaliteit van het hele huis. Wie een bestaande woning wil renoveren, heeft er niets aan om de scheuren in de muur dicht te speciën, scheef gezakte kozijnen op te krikken en hellende plafonds met wat stuc te egaliseren. Want het ware mankement is niet 'oppervlakkig' maar zit ondergronds en is 'fundamenteel'.

Het evangelie van vandaag is natuurlijk geen bouw instructie of recept voor doe-het-zelvers. Zoals ook de eerste lezing over vloek en zegen, gaat ook het evangelie over de fundering van denken en doen van mens en gemeenschap. Zijn die niet in de diepte, op de verborgen vaste grond gefundeerd, dan raakt een samenleving uit haar voegen, wordt het een bouwval en zijn alle maatregelen die getroffen worden lapwerk. De eeuwen door waren de mensen zich dit heel goed bewust en de psalmist - door ons vaak versleten als zanger van vrome liedjes - wees er in zijn taal al op dat met enkel sjouwen en bouwen geen bewoonbare wereld oprijst en dat zonder vaste grond en fundering in de diepte zin, inspiratie en energie uiteindelijk verzanden.

*Als de Heer het huis niet bouwt,
ach metselaar, waarom nog werken.
Als de Heer de stad niet behoedt,
ach wachter, je waakt tevergeefs.*

*Wat zal je dan nog vroeg opstaan
en zwoegen tot diep in de nacht.
Je brood smaakt toch naar verdriet.
Geluk kun je niet maken;
de Heer geeft het zomaar, in je slaap.
(Psalm 27)*

Kort orgel

Albert Schweitzer was een van de grootste en rijkste geesten van de twintigste eeuw. Hij was musicus, bijbelgeleerde, medicus, tropenarts en vooral om dit laatste bekend en bewonderd als stichter van het ziekenhuis te Lambarene in het West-Afrikaanse land Gabon. Hij was 'n leken-missionaris voordat deze naam bestond, ontwikkelingswerker avant la lettre. Toen hij - in 1875 geboren - in 1965 stierf was hij al een legende en zo gezegd zalig verklaard. Hoe hij heeft gepiekerd om een deugdelijke motivatie voor het leven en voor zijn eigen doen en laten te vinden, raakte lange tijd bedolven onder de bewondering die er voor hem leefde. De laatste tijd komt er aandacht voor het persoonlijke leven en voor de geestelijke strijd die deze uiterst humane man heeft doorgemaakt. Bij alles wat hij kon en deed, onder alle durf die hij ten toon spreidde blijkt hij lange tijd te hebben getobd met de wezenlijke levensvragen: 'Waarom dit doen?' en 'waartoe leidt 't, dient 't?' Onderweg naar een zieke, zittend op het dek van een kano concentreerde Schweitzer zich op de vragen naar de zin van zijn leven, zijn doen en laten, - en hoe een cultuur grotere diepgang en meer energie kon krijgen dan 'zijn' cultuur waarin zich op dat moment - het was 1915 -de gruwelijke Eerste Wereldoorlog afspeelde.

'Vermoeidheid en radeloosheid verlamden mijn denken. Op de avond van de derde dag, toen we ons bij zonsondergang in de nabijheid van het dorp Igendja bevonden, voeren we langs een eiland. Op een zandbank, te linker zijde, bewogen zich vier nijlpaarden met hun jongen voort, in dezelfde richting als waarin wij voeren. Toen schoot mij, midden in die grote vermoeidheid en moedeloosheid, plotseling de uitdrukking 'eerbied voor het leven' te binnen, die ik voor-zover ik weet nooit eerder gehoord of gelezen had. Ik begreep dat ze de oplossing van het probleem dat me kwelde, in zich droeg. Het werd me duidelijk dat een ethiek die alleen met onze relatie tot andere mensen bezig is, onvolledig is en daarom ook geen volledige energie ontwikkelen kan.'

Eerbied voor het leven werd voor Schweitzer het principe dat de vurig gewenste eenheid in zijn denken bracht en ook eenheid tussen zijn denken en handelen, weten en geloven, tussen het individuele en het kosmische bestaan. *Eerbied voor het leven* als diepe vaste grond en stevig fundament onder het doen en laten van mensen, onder hun waarden en hun normen. Eerbied hebben mensen voor iets wat of iemand die hen te boven gaat, overtreft, te machtig is. Eerbied ontstaat uit het besef van het mysterie van eigen en hét leven, hoe onbenoembaar ook. En tot eerbied besluit je niet na een preek of op advies, - je wordt eerbiedig door eerbiedig te zijn. Eerbied voor 't mysterie van mens en alle leven.

Kort orgel

BELIJDENIS

Marialied

K.: Het kan het verhaal zijn van een bloem die in schaduw stond tot zij in het bladerdek licht van zonlicht vond.

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

**A.: Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.**

K.: Het kan het verhaal zijn van een bloem kleurloos in de knop tot het morgenlicht haar raakt kleurrijk bloeit zij op.

**A.: Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.**

K.: Het kan het verhaal zijn van een bloem die verscholen staat in het alledaagse groen waar zij opengaat.

**A.: Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.**

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

In het moment
de Eeuwige beleven,
in de tijd de Oneindige -

in de lach vaste vreugde,
in het leed liefde proeven;
doorheen de dood leven zien.

GEDACHTENIS.

Gedenk hen die ons zijn voor gegaan.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:

Gedenk ook de duizenden die elders in de wereld
slachtoffer zijn geworden
van niets ontziende natuurkrachten.

En hen, jonge mensen, die voor vrede uitgezonden,
oplopen tegen geniepig dodelijk geweld.

Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.

Lied. Lied van de ballingschap (1c) *t.: S. de Vries
m.: W. Vogel*

GEBED AAN TAFEL.

Woord en lied

*Breek samen het brood,
deel de beker zoet en zuur.
Leef met elkaar, zo kwetsbaar
als we zijn en geheel en al
op vertrouwen aangewezen.*

A.: Met de medemens begaan *t.: M. Zagers*
en Gods woord gehoord, verstaan
is hij onderweg gegaan. *m.: J. Crüger*

*Als hoop ondanks alles,
als een horizon de einder voorbij,
als een visioen alle dag te boven,
sprak uit Hem en spreekt in mensen
een grenzeloos vertrouwen:*

*Komen zal de geest die heelt
en als dauw de aarde drenkt.
Komen zal die zorg draagt
en het bange hart verkwikt.*

*Komen zal die ons, tobbers, rust geeft,
drift en koorts kalmeert en
met ons meeleeft, zielsbedroefden.*

**A.: Één met alwat ademt, leeft
één met wie geen ruimte heeft
leven dat vertrouwen geeft.**

*Komen zal de geest die
wat besmeurd is zuivert,
wat verdord is opfleurt en
het gekwetste zacht verbindt.*

*Komen zal die
versteenden laat ontgooien,
verkilden warm ademt en
verdwaalden thuis brengt,*

*Komen zal de geest van God:
de geest van hem die,
als brood gebroken
van liefde is gestorven.*

**A.: Dit ben ik. Mijn testament
maak ik hier en nu bekend:
dat gij elkaars dienaar bent.**

*Toen hem de mond moest
worden gesnoerd, zijn geest gedooft,
heeft hij ten afscheid brood genomen,
het gebroken en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem en deel het leven
met mij en met elkaar.*

*Hij heeft de beker genomen,
die gedronken en doorgegeven
met de woorden:
Neem de beker van mij over
en geef hem door aan elkaar
totdat onze hoop en Gods belofte
werkelijkheid zijn geworden.*

*Doe wat ik heb gedaan;
maak een nieuw begin,*

**A.: Breek het brood en drink de wijn
deel de vreugde, draag de pijn -
sterven zal nieuw leven zijn.**

*Hij, Jezus van Nazaret, heeft
niet in het graf zijn einde,
maar in God z'n Vader
zijn voltooiing gevonden.
Bid met hem mee.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en Marialied

*Handen uit de mouwen,
het hoofd niet in de schoot
en timmeren aan een betere wereld
tot 'n huis van recht en gerechtigheid.*

A.: **Wees gegroet o sterre** (1c.) *t.: A. Huijbers
m.: J. Vermulst*

*Voor ieder een waardig onderdak,
een menselijk onderkomen
en een thuis met zorg en aandacht
voor jong en oud, ziek en gezond.*

A.: **Wees gegroet o sterre** (1c.)

*Voor ieder en voor allen
grond onder de voet
waarop te bouwen,
fundament van vertrouwen.*

A.: **Wees gegroet o sterre** (1c.)

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
LAAT,
WAAR WIJ GAAN EN STAAN
DE GOEDE GEEST
DE WERELD BEZIELEN.

MOGE GOD ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL